

Psalm 121; Lucas 24: 13-35

Pas wanneer Jezus het brood neemt, het zegengebed uitspreekt, het breekt en het ze geeft, pas dan beseffen Zijn beide leerlingen uit Emmaüs het. De vreemdeling die met ze is meegelopen, is Jezus zelf.

Na deze ontdekking kunnen ze niet wachten.

Meteen keren ze terug naar Jeruzalem, waar ze die ochtend nog waren vertrokken.

De andere leerlingen moeten het ongelofelijke nieuws te horen krijgen: *De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt.*

Ze zijn het huis, waar de anderen zijn, nog niet binnengaan of elf stemmen beginnen tegen hen te roepen: *De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt. Simon heeft Hem gezien.*

Daar in dat huis botst het goede nieuws uit Emmaüs op het goede nieuws uit Jeruzalem en de vonken van deze botsing spatten de eeuwen in.

Ook wij hoorden en vierden met Pasen dit goede nieuws.

Jezus is werkelijk uit de dood opgewekt.

Toch hebben wij ook onze twijfels.

Moeten we dat geloven? Dat iemand die dood is, levend wordt?

Zoveel mensen om ons heen vinden dit ongelofelijke nieuws ongelofelijke onzin.

"In zo'n wonder geloof je toch niet", zeggen ze.

"We zijn allemaal door de wetenschap wijs en verstandig geworden.

We geloven toch ook niet meer dat de aarde plat is.

Vergeet het maar: een God, die een dode joodse leraar aanraakt met leven en liefde, zodat Zijn leerlingen roepen: "De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt!"

Maar is het wel waar, wat ze zeggen?

Leert de wetenschap ons dat we het bijbelse wonder van de opwekking van Jezus gauw uit ons hoofd moeten zetten?

Is dit goede nieuws in onze tijd eigenlijk nepnieuws?

Wetenschappers zelf vertellen het ons.

Er is een deur die door de wetenschap niet geopend en ook niet gesloten kan worden.

Deze deur waar de wetenschap niet aan kan komen, is de deur naar het oneindige, is de deur naar het goddelijke, de deur naar God.

De wetenschap kan de deur naar God niet openen.

Ze kan niet bewijzen dat God bestaat en dat Hij Jezus uit de dood heeft opgewekt.

Maar de wetenschap kan deze deur naar God ook niet sluiten.

Ze kan niet bewijzen dat er geen God is en dat Jezus dus nooit uit de dood kan zijn opgewekt.

De armen van de wetenschap niet lang genoeg.

Ze kan er niet bij. Ook niet als ze op haar tenen staat.

Het zijn andere handen die de deur naar God moeten openen.

De bijbel opent voor ons de deur naar God.

Verhalen als dat van de Emmaüsgangers, vertellen ons wie God is en wat Hij doet.

Maar de ervaring van mensen doet dat ook, de deur naar God openzetten.

Bijvoorbeeld, de wetenschapper Heino Falcke vertelt over zijn ervaring met God.

Hij was de leider van het team dat twee jaar geleden voor het eerst een foto wist te maken van een zwart gat.

In het heelal zitten allemaal zwarte gaten.

Daar is de zwaartekracht zo sterk, dat zelfs het licht naar binnen wordt gezogen als limonade door een rietje.

Hele sterren kunnen erin verdwijnen.

Op de foto lijkt een zwart gat op een oog.

In het midden zie je het zwart van een pupil, het zwart van het zwarte gat. Zwart, omdat het geen licht kan uitstralen, maar dat licht naar binnentrekt.

Daaromheen zie je niet de grijze, blauwe of bruine kleur van de iris, maar het geel en het rood van vuur.

In de kosmos spelen krachten die voor ons echt onvoorstelbaar zijn.

In vergelijking met deze enorme krachten zou je bijna zeggen, is de opwekking van Jezus maar een peulenschil.

Die christelijke wetenschapper, Heino Falcke, schrijft over zijn ervaring met God: *"De moderne wetenschap, leert ons hoe klein en nietig de mens is. Maar de bijbel leert ons hoe waardevol wij zijn voor God."*

Dit is natuurlijk niet het laatste woord, dat er over de verhouding tussen geloof en wetenschap gezegd kan worden.

Maar het is wel het eerste woord, dat gezegd moet worden.

Voor alles uit gaat het vertrouwen dat wij waardevol zijn voor God.

Zijn liefde voor ons is de grondwaarde, de kernwaarde, de centrale waarde, waaromheen alle andere waarden cirkelen zoals satellieten om de aarde.

We zetten één voet vast in deze grondwaarde.

Dat we waardevol zijn voor God.

Één voet plaatsen we in Zijn liefde.

Dat helpt ons om te bepalen waar we onze andere voet moeten neerzetten.

We kiezen waarden en maken keuzes die overeenstemmen met wat God en Jezus ons leren.

En waarden die dan wel erg populair zijn, die veel mensen belangrijk vinden, maar die niet passen bij God en Jezus, die wijzen we af.

Dat is ons begin: Wij zijn waardevol voor God.

Daarom heeft God Jezus uit de dood opgewekt.

Jezus leeft door God, omdat ons leven waardevol is voor God.

God zegt: *"Jezus is Mijn hand die jullie steunt in de rug."*

Dat is wat we zien op deze tekening van Rembrandt.

God steunt ons met de liefde en het licht van Jezus.

Links van Jezus loopt een jongen. Hoe oud zou die zijn? 16, 17 jaar misschien?

Rechts van Jezus loopt een oudere man. Misschien 45 of 55 jaar oud.

Maar het zijn gewone mensen. Ouder dan jullie en jonger dan ik.

Maar net zo gewoon als jullie en ik zijn.

Alles is gewoon en realistisch op deze tekening.

Zo zag een weg er uit, toen er nog geen auto's en fietsen bestonden.

Er liepen wandelaars die aan een stok een knapzak droegen, waarin brood zat.

Af en toe kwam je een reiziger op een paard tegen.

In het midden van de beide leerlingen loopt Jezus.

Hij heeft ook een menselijk gezicht. Wel een zachtmoedig gezicht.

Hij lijkt op Zijn moeder Maria, zoals zij door oude Italiaanse schilders is afgebeeld.

De beide leerlingen lopen dicht tegen hem aan.

Ze willen geen woord missen van wat Hij tegen hen zegt.

's Avonds denken ze er nog aan terug: "Brandde ons hart niet, toen Hij de Schriften uitlegde?"

Het gezicht van Jezus is menselijk en toch laat Rembrandt ook zien dat Jezus de Heer is die uit de dood is opgewekt.

Hoe doet hij dat?

Hij doet dat door op één plaats in zijn tekening niets te tekenen.

Juist door niets te tekenen, maakt hij zichtbaar wat niet valt te tekenen. Want hoe ziet Jezus eruit als de Heer die uit de dood is opgewekt?

Hij is dezelfde, Hij is Jezus, een Joodse rabbi, en toch ook niet dezelfde, Hij is de Heer die is opgewekt.

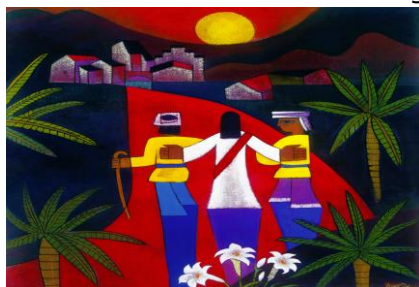
Rembrandt laat dat zien door de mantel te tekenen, die Jezus draagt, niet te tekenen.

Hij laat die ruimte open.

Daardoor zien wij dat Zijn mantel wit is en licht uitstraalt: het licht van de opwekking van Jezus uit de dood.

Jezus die het licht van God is, schijnt in onze gewone wereld, schijnt op onze gewone wegen die wij gaan in ons leven.

Dit licht is onze steun in de rug.

Dat zien we ook terugkomen op het schilderij van de Chinese kunstenaar He Qi.

Hij was boeddhist, maar is later christen geworden.

Alles is Chinees aan dat schilderij.

Maar let eens op de te grote handen van Jezus.

Die rusten op de rug van Emmaüsgangers.

Jezus gaat met ze mee, terwijl Zijn handen ze in de rug steunen.

Op tekening van Rembrandt zien we dat Jezus en de Emmaüsgangers naar ons toe komen lopen.

Vanaf de dag dat God de mens maakte naar Zijn beeld, wil Hij elke volgende generatie ontmoeten. Hij gaat elke volgende generatie weer tegemoet.

Op dit schilderij zien we Jezus en de beide leerlingen niet in het gezicht, maar op de rug. Toch is het geen weggaan.

Misschien komt het door de leerling die rechts loopt.

Hij kijkt naar Jezus, maar zijn oog kijkt ook naar ons.

Het is alsof hij ons oproept, ons uitnodigt om mee te gaan.

"Kom mee met Jezus en met ons.

Je hebt een weg te gaan met het leven dat je hebt gekregen.

Laat Zijn hand nu een steun in de rug voor je zijn.

De God van het begin van alle dingen, haalde Jezus terug uit het zwarte gat van het einde van alle dingen, uit het zwarte gat van de dood.

Volg Hem als de Heer die is opgewekt.

Het is van een onmisbare waarde dat je God over je leven laten waken.

Soms weet je geen raad meer.

Je hebt het helemaal gehad met school, met vrienden, met jezelf.

Denk aan Zijn hand die een steun in de rug voor je zal zijn.

Soms zie je het totaal niet meer zitten en ben je de weg kwijt.
Je hebt geen idee in welke richting het nu verder moet.
Laat je leiden door Zijn hand die je een toekomst wijst.
Soms weet je niet waarmee je bezig bent en wat je moet.
Niets gaat, zoals het moet gaan.
Zoek Zijn hand die je hulp zal zijn. (NLB 785).
Met een menselijk gezicht en In een mantel van licht komt Jezus naar ons toe.
Met Zijn handen als een steun in de rug gaat Hij met ons mee.
Vergeet het maar nooit!
Amen.